

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 408/06-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. marca 2007 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Juraja Horvátha o sťažnosti M. K. a A. K., Poľská republika, zastúpených advokátom JUDr. P. V., N., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 87/99 v období po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 53/04-27 z 28. apríla 2004 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. K. a A. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 87/99 v období po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 53/04-27 z 28. apríla 2004 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Martin **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 87/99 konal bez zbytočných prietáhov.

3. M. K. priznáva finančné zadost'učinenie 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Martin p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. A. K. priznáva finančné zadost'učinenie 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Martin p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. M. K. a A. K. priznáva úhradu trov konania 11 052 Sk (slovom jedenásťtisícpäťdesiatdva slovenských korún), ktoré je Okresný súd Martin p o v i n n ý zaplatiť na účet advokáta JUDr. P. V., N., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. novembra 2006 doručená s'ťažnosť M. K. a A. K., Poľská republika (ďalej len „s'ťažovatelia“ alebo aj „s'ťažovateľka v 2. rade“), zastúpených advokátom JUDr. P. V., N., v ktorej namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 87/99 v období po vydaní nálezú ústavného súdu č. k. II. ÚS 53/04-27 z 28. apríla 2004.

S'ťažovatelia uviedli, že žalobou z 26. júla 1999 sa domáhajú náhrady škody v zmysle § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka v súvislosti s dopravnou nehodou z 29. augusta 1997 proti žalovanému v 1. rade Ing. M. R. a žalovanému v 2. rade Č., s. r. o., S. (v súčasnosti O., s. r. o., S.). Okresný súd od podania žaloby do 23. januára 2004 nenariadil vo veci pojednávanie, a preto sa s'ťažovatelia domáhali ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy podaním s'ťažnosti ústavnému súdu. Ústavný súd nálezom č. k.

II. ÚS 53/04-27 z 28. apríla 2004 rozhodol, že základné právo sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní 10 C 87/99 porušené bolo a prikázal okresnému súdu v označenom konaní postupovať bez zbytočných prietáhov.

Prvé pojednávanie vo veci sa na okresnom súde konalo 7. septembra 2005. Na ďalšom pojednávaní 30. novembra 2005 sťažovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhli nariadiť znalecké dokazovanie vo vzťahu ku sťažovateľke v 2. rade. Okresný súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že právneho zástupcu sťažovateľov vyzval, aby predložil listinné dôkazy a špecifikoval úlohy pre psychológa vo vzťahu k zdravotnému stavu sťažovateľky v 2. rade. Pojednávanie z 22. marca 2006 sa uskutočnilo bez prejednávania merita veci. Okresný súd uznesením z 21. apríla 2006 ustanovil v konaní znalca z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých, ktorému uložil vypracovať znalecký posudok do 60 dní od prevzatia spisu. Právny zástupca sťažovateľov 23. mája 2006 požiadal okresný súd o podanie správy k stavu znaleckého dokazovania a 26. septembra 2006 okresný súd požiadal, aby určil znalcovi lehotu na prevzatie spisu. Okresný súd na jeho žiadosť nereagoval.

Podľa názoru sťažovateľov okresný súd tým, že od vydania uznesenia z 21. apríla 2006 nevyzval znalca na prevzatie spisu, porušil ich základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy. Preto navrhujú, aby ústavný súd v ich veci vydal nálež, ktorým takto rozhodne:

„1. Základné právo sťažovateľov M. K. a manželky A., rod. L., obaja bytom Poľská republika, podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietáhov Okresným súdom v Martine v konaní čk. 10 C 87/99 porušené bolo.

2. Sťažovateľom sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300.000,- Sk proti Slovenskej republike, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

3. Sťažovateľovi sa priznávajú trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 18.600,- Sk proti Slovenskej republike do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 408/06-10 z 8. decembra 2006 ju prijal na ďalšie konanie. Následne ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľov a predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie a predsedníčku okresného súdu aj na vyjadrenie k sťažnosti. Právny zástupca sťažovateľov a predsedníčka okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 5. marca 2007 uviedla podrobnú chronológiu úkonov okresného súdu a účastníkov v konaní sp. zn. 10 C 87/99 v období po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 53/04-27 z 28. apríla 2004 a vyjadrenie zákonného sudcu, v ktorom sa uvádza:

„Vzhľadom na charakter sporu, uplatňované nároky zo strany navrhovateľov, ktoré boli od počiatku komplikované s predkladaním listinných dôkazov nevyhnutných na posúdenie opodstatnenosti ich nárokov, ďalej dvakrát bola učinená zmena návrhu zo strany navrhovateľov prostredníctvom právneho zástupcu a vzhľadom na chronológiu jednotlivých úkonov, ktoré súd pre meritórne rozhodnutie vykonával, zabezpečoval a bez ktorých nie je možné vo veci vydať konečné rozhodnutie, javí sa byť súdu že dostatočne plynule vo veci konal. Ako zákonná sudkyňa si uvedomujem tú skutočnosť, že vo veci bola podaná ústavná sťažnosť, rešpektujem rozhodnutie a nález Ústavného súdu, no i napriek tomu nebolo z objektívnych dôvodov možné vo veci v inom časovom termíne rozhodnúť.“

V závere vyjadrenia predsedníčka okresného súdu uviedla:

„Nesúhlasíme so sťažnosťou v tej časti, kde sťažovatelia poukazujú na skutočnosť, že súd neurčil znalcovi lehotu na prevzatie spisu a spis do 26. 9. 2006 nebol znalcovi doručený. Zákonná sudkyňa dala dňa 31. 5. 2006 pokyn do kancelárie na doručenie spisu znalcovi, ktorý si osobne prevzal dňa 13. 6. 2006. Nie je teda pravdivé tvrdenie právneho zástupcu sťažovateľov, že do 26. 9. 2006 spis znalcovi nebol doručený. V ostatnom poukazujem na vyjadrenie zákonnej sudkyne a stanovisko samotného znalca, ktorý spis vrátil dňa 9. 2. 2007 s tým, že nie je oprávnený podať posudok, ktorý súd žiadal, čo predtým prehliadol.“

Z predloženého spisu okresného súdu sp. zn. 10 C 87/99 a chronológie úkonov, ktorú uviedla predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti, zistil ústavný súd nasledovný priebeh konania v období po vydaní nálezú ústavného súdu č. k. II. ÚS 53/04-27 z 28. apríla 2004:

1. Okresný súd 10. mája 2004 predložil spis odvolaciemu súdu s odvolaním odporcu v 2. rade proti uzneseniu z 5. februára 2004 v časti o uložení povinnosti odporcovi v 2. rade zložiť preddavok na trovy znaleckého. Spis bol vrátený okresnému súdu 28. mája 2004, odporca v 2. rade zložil preddavok na trovy znaleckého 28. júna 2004.
2. Listom doručeným 5. októbra 2004 požiadal právny zástupca sťažovateľov o nariadenie termínu pojednávania. Okresný súd mu 6. októbra 2004 odpovedal, že nemôže nariadiť termín pojednávania, pretože bolo nariadené znalecké dokazovanie a spis bol 28. septembra 2004 zaslaný ustanovenému znalcovi.
3. Právny zástupca sťažovateľov 17. januára 2005 požiadal o podanie správy, v akom štádiu sa nachádza znalecké dokazovanie a 10. februára 2005 opakovane žiadal o urgovanie znaleckého posudku a o nariadenie termínu pojednávania.
4. Okresný súd 11. februára 2005 vyzval znalca, aby obratom predložil znalecký posudok. Ustanovený znalec 14. marca 2005 oznámil okresnému súdu, že posudok nemohol podať v určenej lehote pre opakovanú hospitalizáciu a operáciu sťažovateľky v 2. rade s tým, že znalecký posudok podá do konca marca 2005.
5. Okresný súd 5. apríla 2005 zaslal znalecký posudok na vyjadrenie účastníkom prostredníctvom ich právnych zástupcov a rozhodol o priznaní znaleckej odmeny.
6. Dňa 31. mája 2005 okresný súd určil termín pojednávania na 22. jún 2005.
7. Uznesením z 1. júna 2005 okresný súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu.
8. Listom doručeným 10. júna 2005 požiadal právny zástupca sťažovateľov o odročenie pojednávania z dôvodu čerpania dovolenky.
9. Pojednávanie z 22. júna 2005 okresný súd odročil na 7. september 2005.
10. Vedľajší účastník 4. júla 2005 požiadal o zaslanie dokladov v súvislosti so zmenou návrhu z 10. marca 2004 (vybavené 15. júla 2005).

11. Podaním doručeným 2. septembra 2005 sťažovatelia zmenili návrh, upravili výšku náhrady škody v súvislosti s bodovým ohodnotením bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia podľa znaleckého posudku.
12. Pojednávanie zo 7. septembra 2005 bolo odročené na 30. november 2005 s tým, že sťažovatelia prostredníctvom právneho zástupcu predložia okresnému súdu a priamo vedľajšiemu účastníkovi doklady, ktoré vyplynuli z pojednávania.
13. Podaním doručeným 12. októbra 2005 právna zástupkyňa odporcu v 1. rade navrhla zabezpečiť doklady zo strany sťažovateľov a pojednávanie nariadiť až po predložení všetkých navrhnutých dokladov; vedľajší účastník predložil vyjadrenie, v ktorom uviedol návrhy na vykonanie dokazovania a vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k nárokom sťažovateľov uplatnených nad pôvodný návrh z 26. júla 1999.
14. Okresný súd 13. októbra 2005 vyzval sťažovateľov prostredníctvom právneho zástupcu, aby predložili doklady podľa návrhu právnej zástupkyne odporcu v 1. rade do termínu pojednávania.
15. Podaním doručeným 7. novembra 2005 právny zástupca odporcu v 2. rade vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k nárokom sťažovateľov uplatnených pod pôvodný návrh z 26. júla 1999.
16. Na pojednávaní 30. novembra 2005 právna zástupkyňa sťažovateľov predložila doklady a navrhla, aby okresný súd ustanovil do konania znalca z odboru psychiatrie alebo psychológa, vedľajší účastník namietol ustanovenie znalca – psychológa k posúdeniu zdravotného stavu sťažovateľky v 2. rade; pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že právna zástupkyňa sťažovateľov predloží doklady, ktoré vyplynuli z pojednávania a špecifikuje úlohy pre odborníka – psychológa a okresný súd si vyžiada trestný spis sp. zn. 2 T 62/1998.
17. Podaním doručeným 13. decembra 2005 právny zástupca sťažovateľov navrhol znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie a upresnil otázky, ktoré mu navrhuje položiť. Dňa 4. januára 2006 predložil do spisu doklady a 23. februára 2006 predložil úradný preklad rozhodnutia o stupni zdravotného postihnutia sťažovateľky v 2. rade.
18. Dňa 14. februára 2006 okresný súd určil termín pojednávania na 22. marec 2006.

19. Na pojednávaní 22. marca 2006 právna zástupkyňa sťažovateľov upresnila, že navrhuje ustanoviť znalca z odboru psychiatrie na posúdenie psychického stavu sťažovateľky v 2. rade.
20. Uznesením z 21. apríla 2006 okresný súd ustanovil do konania znalca z odboru psychológie, odvetvia klinická psychológia dospelých, ktorému na predloženie posudku určil lehotu 60 dní od prevzatia spisu.
21. Listom doručeným 24. mája 2006 právny zástupca sťažovateľov požiadal okresný súd o oznámenie, či znalec prevzal spis. Dňa 31. mája 2006 dala sudkyňa pokyn kancelárii zaslať spis znalcovi, znalec osobne prevzal spis 13. júna 2006.
22. Okresný súd 4. decembra 2006 vyzval znalca na vrátenie spisu a predloženie znaleckého posudku, resp. oznámenie prekážky, pre ktorú nebolo možné vypracovať posudok v určenej lehote (znalec prevzal urgenciu 22. decembra 2006).
23. Okresný súd 23. januára 2007 opakovane vyzval znalca, aby v lehote 10 dní vrátil spis a predložil znalecký posudok s upozornením na riešenie jeho neodôvodneného postoja prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v súvislosti s jeho znaleckou činnosťou.
24. Dňa 9. februára 2007 znalec vrátil spis okresnému súdu s ospravedlnením, v ktorom uviedol, že pre zaneprázdnenosť z dôvodu väčšieho množstva posudkov vo väzobných veciach odkladal vypracovanie predmetného posudku, v januári 2007 bol tri týždne práceneschopný a následne zistil, že nie je oprávnený podať posudok na položené otázky, čo pri preberaní spisu prehliadol.
25. Uznesením z 15. februára 2007 okresný súd zrušil uznesenie o ustanovení znalca PhDr. Š. a ustanovil za znalca znalecký ústav.

II.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (I. ÚS 76/03, II. ÚS 219/04, IV. ÚS 365/04).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 70/98, II. ÚS 813/00, III. ÚS 111/02) zohľadňuje tri kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 87/99 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie ich veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy v období po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 53/04-27 z 28. apríla 2004.

1. Z hľadiska predmetu konania ústavný súd nehodnotí vec ako právne zložitú, berúc do úvahy, že rozhodovacia činnosť všeobecných súdov v obdobných veciach sa opiera o ustálenú judikatúru. Určitá skutková zložitosť veci vyplýva z rozsahu dokazovania, hlavne z potreby znaleckého dokazovania nevyhnutného pre rozhodnutie. Podľa názoru ústavného súdu však vec nie je mimoriadne fakticky zložitá, a to ani s ohľadom na skutočnosť, že sťažovatelia sú cudzí štátni príslušníci a súčasne si vzhľadom na uplatnené nároky a ich význam pre sťažovateľov vyžaduje osobitnú rýchlosť konania.

2. V rámci druhého kritéria ústavný súd hodnotil správanie sťažovateľov v posudzovanej etape konania. Z predloženého spisu zistil, že na žiadosť právneho zástupcu sťažovateľov odôvodnenú čerpaním dovolenky, okresný súd jedenkrát odročil pojednávanie

(z 22. júna 2005 na 7. september 2005). Pri posúdení správania sťažovateľov ústavný súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by mali negatívny vplyv na dĺžku konania alebo by odôvodňovali ich podiel na zbytočných priet'ahoch v konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v období po vydaní nálezú ústavného súdu č. k. II. ÚS 53/04-27 z 28. apríla 2004.

Napriek vyjadreniu zákonnej sudkyne, že okresný súd postupoval v konaní dostatočne plynulo vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, podľa názoru ústavného súdu okresný súd v konaní opakovane nevykazoval relevantnú procesnú činnosť a nepostupoval efektívne pri zabezpečovaní znaleckých posudkov. Ústavný súd k tomu dodáva, že ak súd neprijal účinné opatrenia za účelom včasného podania znaleckého posudku, ktorý si vyžiadal v rámci vykonávaného dokazovania, zodpovedá z hľadiska práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov aj za priet'ahy spôsobené súdnym znalcom pri jeho podaní (napr. I. ÚS 108/02).

Zbytočné priet'ahy v konaní boli spôsobené postupom okresného súdu v období od 28. mája 2004 (vrátený spis z Krajského súdu v Žiline) do 28. septembra 2004 (zaslanie spisu znalcovi) a tiež v nasledujúcom období, keď u znalca urgoval predloženie znaleckého posudku až 11. februára 2005 po druhej žiadosti právneho zástupcu sťažovateľov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že znalec bol ustanovený uznesením z 5. februára 2004, v ktorom bola určená lehota na podanie posudku do 1. septembra 2004. Postup okresného súdu nebol efektívny a plynulý ani pri zabezpečovaní druhého znaleckého posudku. Okrem toho, že okresný súd ustanovil znalca z nesprávneho odboru, toleroval jeho nečinnosť a podanie posudku urgoval až 4. decembra 2006, takmer šesť mesiacov od odovzdania spisu znalcovi (13. jún 2006), hoci na vypracovanie posudku mu určil lehotu 60 dní. Tento postup okresného súdu účinne nesmeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľov a nepochybne predĺžil konanie.

Ústavný súd konštatuje, že aj napriek už vyslovenému porušeniu práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v predmetnej veci, okresný súd aj v období

po rozhodnutí ústavného súdu č. k. II. ÚS 53/04-27 z 28. apríla 2004 svojím postupom opätovne porušil základné právo sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Pretože namietané konanie okresného súdu sp. zn. 10 C 87/99 nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti právoplatne skončené, ústavný súd prikázal okresnému súdu v označenom konaní v ďalšom období konať bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 56 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovatelia žiadali priznať finančné zadosťučinenie 300 000 Sk z dôvodu, že nečinnosťou okresného súdu je ohrozené ich právo na uspokojenie svojej pohľadávky, pričom naliehavý záujem na rozhodnutí veci odôvodňujú aj tým, že finančné prostriedky, ktoré žiadajú v predmetnom konaní ako náhradu škody, potrebuje sťažovateľka v 2. rade v súvislosti s lekárskymi zákrokmi, ktorým sa musí podrobovať v dôsledku zranení, ktoré utrpela pri dopravnej nehode.

Ústavný súd zohľadnil všetky okolnosti prípadu, predovšetkým obdobia poznačené zbytočnými priet'ahmi, celkovú dĺžku konania, povahu veci, ako aj skutočnosť, že okresný súd opakovane porušil základné právo s'ťažovateľov a dospel k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia 30 000 Sk každému s'ťažovateľovi primerané konkrétnym okolnostiam prípadu.

Pri určení výšky finančného zadosťučinenia vychádzal ústavný súd zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je síce zmiernenie nemajetkovej ujmy, avšak nie aj prípadná náhrada škody.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o náhrade trov konania s'ťažovateľov, ktoré im vznikli v súvislosti s ich právnym zastupovaním advokátom JUDr. P. V. v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd ich vyčísлил sumou 11 052 Sk (slovom jedenásťtisícpäťdesiatdva slovenských korún) spolu za dva úkony právnej pomoci urobené v roku 2006 pre dve osoby po 2 730 Sk podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov s uplatnením 20 % zníženia, pretože išlo o právne úkony spoločne urobené pre dve fyzické osoby, a po 164 Sk režijný paušál, ako aj 19 % zvýšenia tarifnej odmeny z dôvodu, že právny zástupca s'ťažovateľov je platiteľom DPH.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku) podľa výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2007